

ב"ל (תל-אביב-יפו) 5814-08 - עדי אתירם נ' המוסד לביטוח לאומי

ב"ל (תל-אביב-יפו) 5814-08 - עדי אתירם נ' המוסד לביטוח לאומימחוזי עבודה תל-אביב-יפו
ב"ל (תל-אביב-יפו) 5814-08

עדי אתירם

ע"י ב"כ עו"ד קשלס

נגד

המוסד לביטוח לאומי

ע"י ב"כ עו"ד שדמי

בית דין אזורי לעבודה בתל-אביב-יפו

[19.02.2013]

השופטת נטע רות

נ.צ. (מע) מר אהוד מטרסו

פסק - דין

רקע כללי

1. האם יש להכיר בפגימה בברכיו של התובע כ"תאונת עבודה" כמשמעה בחוק הביטוח הלאומי [נוסח חדש] התשנ"ה-1995 אם לאו - זוהי השאלה העומדת בפנינו:

התשתית העובדתית הצריכה להכרעה

2. התשתית העובדתית הנוגעת לנסיבותיו האישיות של התובע ולתנאי עבודתו נקבעה על יסוד הסכמת הצדדים, כדלקמן:

§ התובע, יליד 1951, אזרח עובד צה"ל.

§ במהלך התקופה הרלוונטית לתביעה עבד התובע, כדלקמן:

בין השנים 77-80 הועסק כנהג משאית מסוג ריו והוא הסיע בבוקר ובערב עובדים לבתיהם. כמו כן, הוביל בשעות היום ציוד מספקים אל היחידות השונות.

בין השנים 80-86 עבד התובע כמחסנאי.

בין השנים 86-96 עבד התובע בעיקר כנהג ומדי פעם הפעיל ציוד צמ"ה.

משנת 96 ואילך החל לעבוד כאיש אחזקה.

§ בשנת 97 ניתן אישור של רופא תעסוקתי לפיו התובע אינו יכול לעבוד כמפעיל צמ"ה.

§ התובע נהג מרבית הזמן (70% מהזמן) בדרכים סלולות ו-30% מהזמן בדרכים שאינן סלולות.

§ התובע עבד בשעות עבודה משתנות, בהתאם ליעדי הנסיעה, 3-4 שעות ביום לכל הפחות. יום עבודתו של התובע הסתיים בשעה 13:00.

§ המושבים בכלי הרכב בהם נהג התובע לא היו אורתופדיים, אלא בעלי ריפוד קשיח (גומי בעובי של כ- 8 ס"מ המכוסה בפלסטיק). במסגרת עבודתו כנהג, ביצע התובע פעולות של לחיצה על דוושת הקלאץ' תוך כיפוף ומתיחה של הברך לסירוגין.

3. על יסוד תשתית עובדתית זו מינה בית הדין מומחה יועץ רפואי בתחום האורתופדיה על מנת שיחווה דעתו בשאלת הקשר הסיבתי שבין תנאי העבודה של התובע לבין הפגימה ממנה הוא סובל. בהתאם לכך הוצגו בפני המומחה השאלות המקובלות לעניין זה.

4. בהתאם לכך המומחה השיב לשאלות בית הדין, כדלקמן:

א. לשאלה - מהי הפגימה הרפואית המדויקת ממנה סובל התובע - השיב המומחה כי התובע סובל, שנים רבות, מתהליך ניווני של המפרק הפטלו-פמורלי דו צדדי. (מפרק שבין פיקת הברך לעצם הירך).

ב. לשאלה - האם קיים קשר סיבתי בין תנאי העבודה לבין המחלה במועד שבאה - השיב המומחה כי מדובר בתהליך ניווני סימטרי עם פגיעה בסחוס במפרק הפטלו-פמורלי בשתי הברכיים. משכך ציין, כי אין הוא מוצא קשר סיבתי בין הפתולוגיות הקיימות לבין תנאי העבודה.

ג. לשאלה - האם ניתן לומר כי מצבו הרפואי של התובע נובע מסדרה של פגיעות זעירות, כאשר כל אחת מהן ניתנת לאיתור בזמן מסוים וכאשר תוצאה של כל פגיעה זעירה, הינה בלתי הפיכה, כך שבצרוּפּן הופיע אצל התובע נזק שהוא התופעה ממנה הוא סובל כיום (מיקרו-טראומה), או שמא מדובר בהליך תחלואתי מתמשך - השיב המומחה כי אין כל קשר בין פגימות מסוג זה לבין הפגיעה בברכו של המערער.

ד. לשאלה - האם ניתן לומר שתנאי העבודה הנ"ל החישו את בואה של המחלה, כך שאלמלא העבודה יתכן שבואה של המחלה היה נדחה למועד מאוחר יותר כלשהו או שכלל לא היתה מופיעה - השיב המומחה כי תלונותיו של התובע בברכיו היו מופיעות ללא קשר לתנאי עבודתו.

ה. לשאלה - האם השפעת תנאי העבודה על הופעת המחלה בעת שהופיעה, היתה פחותה בהרבה מהשפעת גורמים אחרים - השיב המומחה כי לתובע גורמי סיכון רבים. שכן, הוא סובל ממחלת אסטמה, ממחלה קרדיאלית ומלחץ דם גבוה. לדברי המומחה, מצבו הפנימי של התובע, מחזק את המסקנה כי הוא עבר תהליך תחלואי שיטתי, אשר אינו קשור לתנאי עבודתו.

4. יוצא אפוא כי המומחה נימק את חוות דעתו בשלושה נימוקים עיקריים:

האחד - נעוץ בהופעה הסימטרית של הפגימה בשתי ברכיו של התובע.

השני - נעוץ בקביעה הכללית כי תנאי העבודה של התובע אינם יכולים לייצר את מנגנון הגרימה על דרך המיקרו-טראומה ככל שמדובר בפגימה מן הסוג המדובר בברך.

והשלישי - נעוץ בכך שניתן לקשור בין הפגימה בברכיו של התובע לבין מצבו הפנימי הירוד.

5. התובע לא ביקש להפנות למומחה שאלות הבהרה על אף שניתנה לו הזדמנות ראויה לעשות כן. תחת זאת ביקש במסגרת סיכומיו - שהוגשו, כנראה בשל טעות, באיחור רב ולאחר שניתן פסק דין מחוסר מעש שבוטל מאוחר יותר לבקשתו - לפסול את חוות דעתו של המומחה מטעמים שונים כדלקמן:

המומחה התייחס לעניינים לא רלוונטיים וכן קבע כי אין קשר סיבתי בין תנאי העבודה לבין פגימות אורתופדיות נוספות שהוכרו כבר על ידי המוסד כתאונת עבודה.

המומחה חרג מהתשתית העובדתית שקבע בית הדין.

המומחה התעלם מהקביעות העובדתיות הנוגעות לביצוע הפעולה של לחיצה על הקלאץ'. תוך כיפוף ומתיחה של הברך.

חוות דעת המומחה הינה מגמתית ויש לפסול אותה.

הכרעה

6. ראשית יאמר כי טענות התובע כאמור אינן נראות לנו: שכן, המומחה התייחס לכל פגימותיו האורתופדיות של התובע, לרבות אלה שאינן מצויות עוד במחלוקת בין הצדדים. זאת, משלא הוגבל במסגרת החלטת המינוי אך ורק למחלוקת הנוגעת לעניין הברכיים.

אין לראות בהתייחסות זו, לכלל הפגימות שיש לתובע, חריגה מהתשתית העובדתית שצוינה על ידי בית הדין.

המומחה אף לא התעלם מן הקביעות העובדתיות שצוינו על ידי בית הדין בעניין השימוש בקלאץ'. נהפוך הוא.

המומחה ציין מפורשות כי הפגימות בברך מופיעות באופן סימטרי בשתי רגליו של התובע לרבות אותה רגל שלא עשתה שימוש בקלאץ' כאמור.

משחוות דעת המומחה בשאלה שבמחלוקת מנומקת בטעמים עניינים ומשהתובע אך לא מצא לנכון להפנות למומחה שאלות הבהרה - הרי שאין לומר כי מדובר בחוות דעת מגמתית.

7. לאור כל האמור, משהתובע לא השכיל להצביע על קיומם של פגמים בחוות הדעת ולאור ההלכה לפיה יש בחוות הדעת לשמש "כאורים ותומים" בעבור בית הדין, בבואו להכריע בשאלת הקשר הסיבתי בין תנאי העבודה לבין הפגימה - הרי שיש מקום לאמץ את חוות הדעת ובהתאם לכך לדחות את התביעה.

8. המזכירות תשלח העתק מפס"ד זה לצדדים בדואר.

ניתן היום, ט' אדר תשע"ג (19.2.13), בהעדר הצדדים.